

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/52/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010278
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1514010278.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Šimkovej, v trestnej veci obžalovaného T. J., pre pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa §14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudkyne Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 5T/35/2014 zo dňa 17.05.2021, na verejnom zasadnutí konanom 08. septembra 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného T. J., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudkyne Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. 5T/35/2014 zo dňa 17.05.2021 bol obžalovaný T. J. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k 156 ods. 1 Tr. zák., prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa 08.11.2008 v čase asi o 05:30 hod. na W. XX v Bratislave pri zadnom vchode do budovy O. rozbil sklenenú výplň zadných vchodových dverí do budovy od parkoviska tak, že do nej hodil kovový reklamný pútač, ktorý sa tiež týmto poškodil, čím poškodenej spoločnosti O. servis, a. s., W. č. XX, X., spôsobil celkovú škodu vo výške 614,09 € (18.500,-Sk), následne na to fyzicky napadol poškodeného T. L. tým spôsobom, že priskočil k nemu a päšťami ho udieral do oblasti tváre, následkom čoho poškodený padol na zem, kde ho obvinený i naďalej udieral päšťami do tváre, pričom následne k poškodenému priskočil neznámy páchatel', ktorého trestné stíhanie bolo vylúčené na samostatné konanie, a ktorý poškodenému T. L. najmenej jedenkrát dupol nohou na hlavu, pričom podľa znaleckého posudku boli celým uvedeným konaním poškodenému T. L. spôsobené ľahké poranenia a to otras mozgu, pomliaždenie tváre nad ľavým obočím s krvnou podliatinou, pomliaždenie hornej a dolnej pery úst s opuchom, odrenina ľavej polovice tváre v oblasti lícnej kosti a brady, odrenina kožného krytu nosa a pravej polovice tváre pod pravým okom, ako aj odrenina dolnej časti pravej ruky o dĺžke 10 cm, pričom tieto zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní dva týždne a liečebné náklady preplatené P. zdravotnou poisťovňou vo výške X 240,05 euro, avšak nie je možné jednoznačne určiť, ktorého z týchto zranení poškodenému spôsobil obvinený a ktoré neznámy páchatel', pričom škodu spôsobenú poškodenej spoločnosti O. servis, a. s., obvinený dňa 20.09.2009 v plnej miere nahradil.

Za uvedené prečiny samosudkyňa podľa § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. upustila od potrestania obžalovaného.

Proti tomuto rozsudku podal riadne a včas odvolanie obžalovaná, a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku (č.l. 447), ktoré odvolanie odôvodnil písomným podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava V 12.07.2021 (č.l. 459 - 490).

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný namietal nezákonný procesný postup súdu prvého stupňa spočívajúci v tom, že uprednostnil pri hodnotení skutkového stavu obsah výpovedí z prípravného konania pred vznesením obvinenia pred obsahom výpovedí vykonaných na hlavnom pojednávaní a obsahom výpovedí vykonaných v prípravnom konaní po vznesení obvinenia. V ďalšom namietal chybné hodnotenie jednotlivých svedeckých výpovedí - skutkové závery, ktoré súd prijal vôbec nezodpovedajú obsahu výpovedí jednotlivých svedkov a v niektorých bodoch sú v priamom rozpore s týmito výpoveďami. Okrem toho namietal chybné hodnotenie a ignorovanie záverov znaleckého posudku vypracovaného MUDr. T. P..

Vo vzťahu k nezákonnému procesnému postupu súdu obžalovaný zdôraznil, že pri hodnotení skutkového stavu súd vychádzal z výpovedí svedkov L., X. a J. R. z prípravného konania pred vznesením obvinenia pred obsahom výpovedí uskutočnených na hlavnom pojednávaní a pred obsahom výpovedí z prípravného konania po vznesení obvinenia. Poukázal na stanovisko R 30/2010 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, pričom považoval za nevyhnutné podotknúť, že súdom prvého stupňa ustálený skutkový stav je založený výlučne na výpovediach citovaných svedkov, pričom absentujú akékoľvek ďalšie dôkazy preukazujúce, že obžalovaný spáchal trestný čin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu. Postup súdu, kedy, napriek výsluchu svedkov na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní po vznesení obvinenia, si tento selektívne vyberá časti výpovede svedkov z prípravného konania pred vznesením obvinenia podľa svojej ľubovôle tak, aby tieto časti výpovedí ladili so skutkovým stavom, ktorých chce súd v odôvodnení umelo vytvoriť, je nezákonný a arbitrárny.

Napriek tomu, že súd prvej inštancie nezákonne používa časti výpovedí svedkov z prípravného konania pred vznesením obvinenia, dokonca ani tieto časti súd nehodnotí správne, často nesprávne parafrázuje jednotlivé výpovede a v niektorých prípadoch sú jeho skutkové závery v priamom rozpore so svedeckými výpoveďami, a to poškodeného T. L., G. X. a J. R.. Výpovede ostatných svedkov neobsahujú žiadne relevantné tvrdenie vo vzťahu k posúdeniu naplnenia skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti poukázal na výpoveď svedkyne J. R., ktorá uviedla, že to, čo sa stalo pred zadným vchodom do budovy O. nevidela. Poukázal taktiež na rozpory vo výpovedi poškodeného L., ktorý sa vyjadril v tom smere, že nemôže povedať, že by obžalovaný ho išiel napadnúť kovovou tyčou a pri odstraňovaní rozporov vo svojej výpovedi z prípravného konania a hlavného pojednávania uviedol, že si to už s odstupom času nepamätá. Rovnako poukázal na výpoveď svedka G. X., ktorý si taktiež nepamätal, či obžalovaný napadol poškodeného L. päťami do oblasti tváre tak, ako to vypovedal na polícii. Ostatní svedkovia sa v časti napadnutia poškodeného obžalovaným nevedeli vyjadriť.

Vo vzťahu k znaleckému posudku obžalovaný uviedol, že samotný znalecký posudok je tak irelevantný dôkaz bez výpovednej hodnoty vo vzťahu k posudzovanému skutku, pretože z neho vôbec nevyplýva aké zranenia spôsobil poškodenému obžalovaný a teda i k preukázaniu úmyslu obžalovaného spôsobiť poškodenému ujmu na zdraví. V tomto kontexte namietal teda právne posúdenie skutku ako pokusu trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák.

Naostatok obžalovaný namietal neprimeranú dĺžku konania, keďže v tak jednoduchej trestnej veci prebieha konanie už trinásť rokov a to prípravné konanie 5 a pol roka a konanie pred súdom 7 a pol roka. Od tejto doby obžalovaný žije riadnym životom, riadne pracuje a stará sa o ženu a dve maloleté deti. Počas celých 13 rokov sa obžalovaný zúčastňoval pojednávaní vo veci a nespôsobil žiadnu procesnú obštrukciu. Postupom orgánov činných v trestnom konaní došlo k porušeniu ústavne garantovaných práv obžalovaného na to, aby bola jeho vec prejednaná bez zbytočných prietahov (článok 38 ods. 2 LPS), resp. na to, aby bola prejednaná v primeranej lehote (článok 6 ods. 1 Dohovoru). Všetky tieto hľadiská by mali byť súčasťou úvah o udelení trestu. Navrhol preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/ až e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne rozhodne tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby v časti spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák.

V súlade s ustanovením § 314 Tr. por. bolo odvolanie obžalovaného doručené prokurátorovi na vyjadrenie, ktorý sa písomne k odvolaniu obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí sa obhajca obžalovaného v plnom rozsahu pridržiaval písomne vypracovaného odvolania a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne obžalovaného oslobodiť v zmysle jeho písomne vypracovaného odvolania.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa pripojil k prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného T. J. nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

V prvom rade je potrebné uviesť, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov § 2 ods. 12 Tr. por. i rovnosti strán (kontradiktórnosti) § 2 ods. 14 Tr. por.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že rozhodnutie okresného súdu v časti právneho posúdenia konania obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu. V rámci právneho posúdenia okresný súd nepochybil, keď konanie obžalovaného, ktoré bolo v konaní nepochybne preukázané posúdil ako prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., keďže pre aplikáciu tejto skutkovej podstaty boli naplnené všetky zákonom požadované predpoklady.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku riadiac sa ustanovením § 168 Tr. por. podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé ako sa súd vyrovnal s produkovanými dôkazmi a akými úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny a trestu. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne odôvodneným rozsudkom prvostupňového súdu.

Vo vzťahu k vine obžalovaného je potrebné uviesť, že predmetná trestná vec už bola predmetom rozhodovania Krajského súdu v Bratislave, kedy tento uznesením z 13.04.2016 sp. zn. 1To/16/2016 zrušil rozsudok Okresného súdu Bratislava V z 09.09.2015 sp. zn. 5T/35/2014, na základe ktorého bol obžalovaný uznaný za vinného v zmysle obžaloby a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu dvoch rokov.

Krajský súd v dôvodoch svojho uznesenia vyslovil právny názor, jednak vo vzťahu k pokusu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. a uložil okresnému súdu povinnosť vypočítať svedka L. W. a zamestnancov SBS na priebeh konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným T. L.. Vo vzťahu k prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uviedol, že námietky obžalovaného vo vzťahu k predmetnej právnej kvalifikácii sú nedôvodné rovnako sú nedôvodné aj vo vzťahu k prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Ďalším uznesením Krajského súdu v Bratislave z 07.08.2020 sp. zn. 2To/57/2020 bola predmetná trestná vec zrušená podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. bola vec vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. V citovanom zrušujúcom uznesení krajský súd nariadil okresnému súdu vysporiadať sa s výpoveďami všetkých svedkov vo vzťahu pokusu prečinu ublíženia na zdraví, ako aj prečinu výtržníctva, ale aj závermi znaleckého posudku MUDr. T. P. a až následne vo veci zákonným spôsobom rozhodnúť. Prikázal okresnému súdu dôsledne sa vysporiadať

predovšetkým s výpoveďami svedkov G. X. a J. R. z prípravného konania, ktorí svedkovia potvrdili, že to bol práve obžalovaný, ktorý napadol poškodeného T. L. päťami do oblasti tváre.

Okresný súd rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu rozhodol rozsudkom, ktorý bol napadnutý odvolaním obžalovaného.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného týkajúceho sa právneho posúdenia jeho konania ako pokus prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. tieto považuje krajský súd za nedôvodné. Úvodom je potrebné uviesť, že predmetom trestného konania je skutok pozostávajúci z dvoch po sebe nasledujúcich konaní kladených obžalovanému za vinu. Jednak je to rozbitie výplne daných vchodových dverí, ale aj ďalšie konanie nasledujúce potom, a to fyzické napadnutie poškodeného T. L.. Rozbitie dverí bolo kvalifikované ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorú právnu kvalifikáciu obžalovaný nenamieta a fyzický atak na poškodeného T. L. ako prečin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorú právnu kvalifikáciu obžalovaný namieta a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorú právnu kvalifikáciu obžalovaný nenamieta.

Vo vzťahu k namietanému konaniu obžalovaného kvalifikovaného ako pokus prečinu ublíženia na zdraví podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. treba uviesť, že obžalovaný je zo spáchania tohto skutku usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodeného L. v prípravnom konaní, ako aj výpoveďou svedka X. z prípravného konania. Vo vzťahu k výpovedi svedka X., ktorý v prípravnom konaní bol vypočutý trikrát, a to dňa 10.11.2008 a 15.11.2010 a to pred vznesením obvinenia a dňa 06.05.2011 po vznesení obvinenia tento vypovedal, že videl chalana, ktorý vyrazil dvere ako fyzicky napadol L., a to tak, že ho päťami udieral do oblasti tváre. Počas tohto fyzického útoku T. L. padol na zem, kde chalan (obžalovaný), ktorý vyrazil sklenenú výplň ďalej pokračoval v útoku a naďalej ho bil päťami do oblasti tváre. Ako ho takto bil na zemi, tak k nim priskočil ďalší chalan, bol to kamarát toho chalana, čo vybil sklenenú výplň a tento mu dupol jednou nohou na hlavu. Na tejto svojej výpovedi obžalovaný zotrval aj po vznesení obvinenia dňa 06.05.2011, avšak s tým, že s odstupom času už nemohol potvrdiť či obžalovaný udieral päťami poškodeného. Uviedol však, že vo svojich výpovediach, ktoré urobil pred vznesením obvinenia vypovedal pravdu a nič vedome nezamlčal. Pokiaľ uvedený svedok pri odstraňovaní rozporov vo svojej výpovedi z hlavného pojednávania a z prípravného konania si na odstup času na skutok nepamätal nemožno tieto okolnosti hodnotiť v prospech obžalovaného vzhľadom k tomu, že svoje tvrdenia z prípravného konania nepoprel. Ide o svedka, ktorý v prípravnom konaní bol vypočutý zákonným spôsobom, rovnako aj na hlavnom pojednávaní, pričom boli riadne odstraňované rozpory v jeho výpovediach. V nadväznosti na uvedené je potrebné poukázať aj na výpoveď poškodeného T. L., ktorý v prípravnom konaní vypovedal, že videl obžalovaného držiaceho v rukách nejaký predmet, s ktorým sa blížil ku nemu, z ktorého dôvodu pristúpil ku vchodovým dverám a snažil sa tieto držať, pričom mu pomáhal G. X., pričom obžalovaný predmetným predmetom rozbil sklenenú výplň a keď sa obaja ocitli vonku pred vchodom do O. vznikla medzi nimi roztržka, pri ktorej sa navzájom naťahovali a taktiež udierali, pričom následne si na nič nepamätá, pretože sa prebral až na ošetrovni. Vo vzťahu k namietanej výpovede svedkyne J. R. treba uviesť, že táto potvrdila, že to bol práve obžalovaný, ktorý ju udrel rukou po hlave a bol to ten istý muž, ktorý mal následne incident s T. L.. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. T. P., PhD. vyplýva, že z lekárskeho hľadiska poškodený utrpel ľahké zranenie, ktoré si nevyžiadalo žiadne zvlášť bolestivé liečebné postupy, pričom podľa charakteru, rozsahu a lokalizácie poranení na tele poškodeného T. L. je možné potvrdiť, že poranenia mohli vzniknúť tak, ako to vo svojej výpovedi opisuje poškodený a ako to vyplýva zo spisového materiálu. Všetky poranenia zadokumentované na tele poškodeného T. L. zo dňa 08.11.2008 sú typické pre poranenia, ktoré vznikajú pri fyzickom napadnutí a tieto poranenia vznikli opakovaným spôsobením tupého a pevného predmetu do oblasti hlavy a tváre, nízkej až stredne silnej intenzity. Znalec upresnil, že v zásade každý útok, ktorý je vedený na oblasť hlavy a tváre vyššou intenzitou alebo s vyšším dôrazom, je potencionálne nebezpečný zo vzniku vážnejšieho poranenia, najmä poranenia lebky, centrálného nervového systému mozgu alebo zmyslových orgánov zraku, sluchu alebo čuchu. Krajský súd teda uzatvára, že obhajobné tvrdenia obžalovaného boli vyvrátené predovšetkým výpoveďou poškodeného L. a X., ktorí jednoznačne vypovedali o tom, že k roztržke obžalovaného s poškodeným došlo na stužkovej slávnosti v O., pričom vyvrcholením tejto roztržky bola okolnosť, že obžalovaný kovovou tyčou rozbil vchodové dvere a následne napadol poškodeného T. L. a spôsobil mu poranenie uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Túto okolnosť potvrdil najmä poškodený T. L. a svedok G. X. v časti napadnutia obžalovaným poškodeného, pričom ostatní svedkovia potvrdili len vznik incidentu vo vnútri budovy,

avšak k samotnému napadnutiu poškodeného sa vyjadriť nevedeli. Krajský súd preto zastáva názor, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné pojmové znaky prečinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 k § 156 ods. 1 Tr. zák. tak, ako to správne ustálil prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí. V podrobnostiach preto poukazuje na správne dôvody prvostupňového rozhodnutia, ktoré si v plnom rozsahu osvojuje.

Pokiaľ ide o namietanú dĺžku trestného konania, treba prisvedčiť dôvodom, ktoré uvádza obžalovaný, keďže k vzneseniu obvinenia v predmetnej trestnej veci došlo dňa 22.12.2010, pričom prokurátor podal obžalobu na súde 25.04.2014, teda po štyroch rokoch. Okresný súd začal vo veci konať vydaním trestného rozkazu dňa 06.05.2014 a následne v dôsledku podaného odporu vytýčením hlavného pojednávania 14.11.2014. Vo veci bolo prvýkrát rozhodnuté rozsudkom 09.09.2015, po jeho zrušení opätovne dňa 04.11.2019 a po zrušení citovaného rozsudku dňa 17.05.2021, t.j. po 11 rokoch od podania obžaloby a od spáchania skutku po 13 rokoch.

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru pri rozhodovaní o trestnom obvinení je každá dotknutá strana oprávnená na spravodlivé a verejné prerokovanie svojej veci uskutočnené v primeranej lehote nezávislým a nestranným súdom zriadených zákonom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti, musia trestné veci prejednať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Porušenie práva na prejednanie veci v primeranej lehote je bezpochyby významným zásahom do princípov zaručujúcich právo na spravodlivý proces. Neodôvodnené prieťahy a neprimeraná dĺžka trestného konania sú závažným a nežiaducim javom, ktorý nielen odporuje zmyslu práva obvineného, ale i poškodeného na spravodlivý proces, ale v jej rozpore so základnými zásadami trestného práva a odporuje účelu trestného konania.

V zmysle vyššie uvedeného preto správne postupoval okresný súd, keď v zmysle § 40 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. upustil od potrestania obžalovaného zohľadniac pritom rodinné a osobné pomery obžalovaného existujúce v čase rozhodovania o treste.

Riadiac sa vyššie uvedenými úvahami krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.